

El vers en la sang

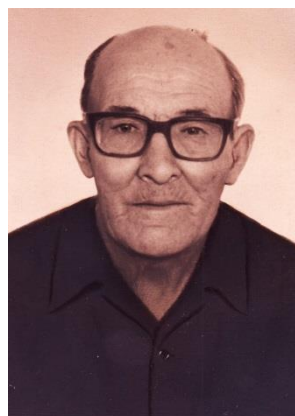
Vicent Asensi Navarro (*"El Mono"*)

Vicent Asensi Eixea (*"Karoli"*)

Per Ramón Asensi i Ramón
Col.laborador: Jorge Alonso Berzosa

Vicent Asensi Navarro.

Vicent *"el Mono"* o *"el hermano"*-, fill de Vicent Asensi (Sento *"el Mono"*) i de Juana Navarro, va nàixer a Bétera i des de ben xicotet escrivia versos i versos, i ho feia més en castellà que en valencià. Per mig del seu sogre (Agustín Eixea, *"Santa"*), que coneixia als grans *"cantaors"* -el Xiquet de Bétera, el Sardino, Conxa la del Mercat i la Blanca-, va començar a versar a l'oït, tant en valencià com en castellà.

Agustín tenia una gran amistat amb ells i això propicià que cada diumenge que tenien lliure vingueren a Bétera a casa d'Agustín, on passaven mig dia cantant i versant a Vicent el Mono. I versava a les *"cantaes"* i als retaules de Bétera; altres vegades, quan els *"cantaors"* actuaven en altres pobles, també anava Vicent amb ells i, per descomptat, sempre acompanyat pel seu sogre i pel seu fill Karoli.

En sa casa sempre tenia fulls solts escrits per tot arreu, i en quadernets xicotets... eren versos que escrivia per plaer. Va escriure en molts llibres de festes dels Majorals i Obreres fins a l'any 1973; escrivia per a llibrets de falles, versava als *"cantaors"* i, de vegades, en altres pobles. Va faltar el 28 de maig de 1986, als 74 anys.

Hi ha una anècdota de Vicent el Mono i el Sardino, en una cantà, quan ja estaven acabant, versava Vicent al Sardino i ho feu en castellà. Els versos deien, més o menys: *"Nos iremos todos en bloque a celebrarlo"* i el Sardino, sense adonar-se'n, va passar la paraula *"bloque"* al valencià, cantant: *"Nos iremos todos en atabó a celebrarlo"*.

Vicent Asensi Eixea.

Conegut per "*Karoli*" fill de Vicent "*el Mono*" i María "*la Santa*", va nàixer a Bétera el 27 de maig de 1938, i va créixer dins d'un ambient rural i familiar molt connectat amb el Cant Valencià. Veia com son pare escrivia diàriament els seus versos i s'enamora del Cant sentint al Xiquet de Bétera, El Sardino, Conxa la del Mercat i la Blanca en casa del seu iaio Agustín "*Santa*". A més a més, quan son pare i el iaio Santa anaven a altres pobles, ell sempre anava darrere.

Va escriure per a llibrets de falles, i per a falles de barris de València, anava a versar als "*cantaors*" en festivitats distintes que organitzaven alguns barris de València, etc.

Des que ho deixà son pare, ell escrivia en molts llibres de festes dels Majorals i va versar en molts actes, però el que més feia era dedicar-se desinteressadament a ser el "*versaor*" i/o "*llistero*" en les festes del seu volgut poble. Com que no faltà mai a cap "*cantà*" des de ben xicotet, coneixia a tots els "*cantaors*" que anaven eixint i els portava a Bétera durant les festes. Podem nomenar, entre ells, a la Romereta, a Pilareta, Victorieta, Marina, el Xiquet del Carmen, Mari d'Aldaia, Jesús i Esperanza d'Aldaia i Marisé de Monteolivet i, com no, als Xiquets de Mislata.

Karoli amb Mari D'Aldaia

El que sabia ho compartia amb tot el món que ho demanés, anava als col·legis, on explicava als alumnes quina era la nostra música i les seves arrels, va ser entrevistat per professors d'universitat que se'n documentaven per a posteriors treballs.

Va faltar el 5 de febrer de 2002, als 63 anys.